

EXHORTACIÓ PASTORAL

Pastors segons el cor de Déu

Resum de l'exhortació pastoral del cardenal arquebisbe de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, amb motiu del dia del Seminari

Estem celebrant l'Any Sacerdotal convocat pel papa Benet XVI amb motiu del 150 aniversari de la mort de sant Joan Maria Vianney, rector d'Ars. Aquesta commemoració és una bona ocasió perquè tots els cristians percebem cada vegada més la importància de la vocació i de la missió del sacerdot en l'Església i en la societat contemporània. Els sacerdots són «testimonis de la misericòrdia de Déu», com diu el lema del Dia del Seminari. Això ens ajudarà a valorar moltíssim les vocacions sacerdotals i a pregar insistentment perquè el Senyor ens doni aquest do en nombre suficient.

El beat Pere Tarrés, sacerdot del nostre presbiteri, afirmava que «si de la Federació de Joves Cristians n'havia de sortir un sol sacerdot, ja valia la pena d'ésser creada!». I sant Joan Maria Vianney, deia que «un bon pastor, un pastor segons el cor de Déu, és el tresor més gran que el bon Déu pot concedir a una parròquia, i un dels dons més preciosos de la misericòrdia divina».

Amb motiu del Dia del Seminari, la nostra mirada es gira envers els nostres Seminaris Major i Menor de la nostra Arxidiòcesi, els seus formadors i els seminaristes de cadascun d'aquests Seminaris. Contemplant aquesta joiosa realitat de joves i infants que generosament es lliuren al servei radical de l'Església i del món preparant-se per esdevenir sacerdots, sorgeix del cor de tots els diocesans una acció de gràcies a Déu per aquests dons que concedeix a la nostra Església diocesana. No hi ha dubte que les vocacions sacerdotals són l'alegria de l'Església.

Tot jove cristià que estima Jesús i l'Església s'ha de plantejar, almenys una vegada a la vida, si Déu vol que visqui la seva vida cristiana com a sacerdot. Per escoltar la crida del Senyor i fer aquest discerniment és indispensable que els joves preguin. Sense la pregària, la proposta vocacional que es pugui fer provoca en el jove incomprensió, temor o resistència. Per això és molt necessari que en les parròquies, arxiprestats, moviments i escoles d'Església es doni un relleu especial a la pregària.

Tota la comunitat és responsable de fomentar les vocacions sacerdotals, però el paper dels sacerdots és indispensable en el naixement, discerniment i acompanyament d'una vocació sacerdotal. El testimoniatge de la pròpia vida i del seu ministeri és l'aportació més específica i vàlida. Rares són les vocacions que no poden fer referència a un sacerdot conegut, estimat i valorat.

Els sacerdots són imprescindibles en la pastoral vocacional. Especialment en suscitar i acompanyar les vocacions sacerdotals. No hi ha dubte que la valoració i estimació del do del sacerdoti que els sacerdots hem rebut gratuïtament de Déu i l'estimació de tot el bé que fem als germans amb l'exercici del ministeri sacerdotal, ens mouen a pregar per les vocacions i a proposar amb convenciment i joia la vocació sacerdotal als joves que es mouen entorn del nostre servei eclesial.

Benvolguts sacerdots, l'Església diocesana us agraeix el vostre testimoniatge i tot el que feu i fareu per suscitar vocacions sacerdotals. El vostre testimoniatge suscita vocacions. Aquest Any Sacerdotal ens ha d'ajudar a viure amb més radicalitat la nostra fidelitat a imitació de la fidelitat de Crist, tal com se'ns ha proposat en el lema «Fidelitat de Crist, fidelitat del Sacerdot». A tots us de-

mano que ajudeu els joves a reflexionar amb actitud de pregària i amb generositat si Déu els crida a aquesta preuada i imprescindible vocació al servei de l'Església i del món. També us demano que intensifiquem amb la comunitat cristiana la pregària per les vocacions i que la vida de fe, esperança i caritat que viu la comunitat sigui fecunda en proposar als joves el lliurament al Senyor per seguir la crida que els faci.

La família cristiana ha ofert sempre i continua oferint les condicions més favorables per al naixement de les vocacions sacerdotals. Per això el Concili Vaticà II ha dit que les famílies cristianes «esdevenen una mena de primer Seminari». El Senyor escolta la pregària confiada i generosa dels pares, demanant-li que, si és la seva voluntat, cridi un fill seu a ser sacerdot. Us agraeixo, benvolguts pares, aquesta pregària i us ho agraeix tota l'Església.

Reitero el que vaig demanar a totes les comunitats. Cada parròquia dedicarà una pregària especial per les vocacions sacerdotals, almenys cada setmana. Aquesta pregària es farà en el moment que es consideri més oportú, procurant que hi hagi la

màxima participació dels fidels. Un bon dia per realitzar-ho pot ser el dijous, per la relació que té amb la institució de l'Eucaristia i del ministeri presbiteral. És molt pertinent fer aquesta pregària amb l'exposició del Santíssim Sagrament.

El lema del Dia del Seminari d'enguany presenta els sacerdots com a «Testimonis de la misericòrdia de Déu». Els sacerdots amb el seu ministeri fan sempre present i operant la misericòrdia de Déu, de la qual tots tenim necessitat. El nostre beat Josep Samsó va ser un autèntic testimoni de la misericòrdia i del perdó de Déu, sempre i especialment en el moment del seu martiri.

Demaneu a sant Josep que intercedeixi prop del Senyor perquè hi hagi molts joves que escoltin la crida de Déu a ser sacerdots a la nostra diòcesi i arreu. I confiem a Maria, mare de l'Església, que custodii la llavor de la vocació sacerdotal en el cor d'aquests joves que el Senyor crida, fins que es converteixi en arbre frondós per l'ordenació sacerdotal al servei de l'Església i de la societat.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ORACIÓ

Senyor Jesús,
que has volgut guiar el teu poble
a través del ministeri dels teus sacerdots:
Gràcies per aquest regal tan preuat que has
fet a tota la humanitat!

Tingues cura dels qui has cridat a ser pastors i
omple'ls de la teva Gràcia.

Enforteix el cor dels joves
que estan disposats a arriscar-ho tot per Tu
per a ser testimonis de la teva misericòrdia
entranyable, per a partir, repartir i compartir
el pa de la Paraula i de l'Eucaristia.

Amén

El sacerdot, testimoni de la misericòrdia de Déu
DIA DEL SEMINARI 2010

El Dia del Seminari en l'any sacerdotal

1. L'any sacerdotal

Amb motiu dels 150 anys de la mort de sant Joan M. Vianney, el rector d'Ars, que és el patró de tots els rectors de parròquia del món, el papa Benet XVI ha convocat aquest any sacerdotal que s'acabarà el proper dia 11 de juny, festa del Sagrat Cor de Jesús. «Aquest any vol contribuir a promoure el compromís de renovació interior de tots els preveres, perquè el seu testimoni evangèlic en el món d'avui sigui més intens i incisiu.» Aquesta n'és la finalitat, tal com el mateix Papa ens l'ha indicada en la carta d'inici de l'any. I per això demana que se «susciti en cada prevere un impuls generós i renovat dels ideals de total donació a Crist i a l'Església que van inspirar el pensament i la tasca del sant Rector d'Ars... Que el seu exemple fomenti en els sacerdots el testimoni d'unitat amb el bisbe, entre ells i amb els laics, tan necessari avui com sempre.» És, per tant, un any dedicat especialment a pregar pels sacerdots, perquè siguin ben sants i bons. I és un any perquè els sacerdots ens renovem intensament posant-hi tots els mitjans al nostre abast.

2. El Dia del Seminari en l'any sacerdotal

En el marc d'aquest any sacerdotal, té un sentit molt important celebrar el Dia del Seminari, ja que és aquí on es preparen durant sis anys, els qui s'han sentit cridats a ser sacerdots. Per això també és encara més necessari, en aquest any, pregar pels seminaristes, per la seva formació i, també, pels seus formadors. Alhora els seminaristes viuen aquest temps com una invitació a prendre's encara més seriosament aquest temps de forma-

El Seminari Conciliar de Barcelona

El curs 2009-2010 l'han començat 45 seminaristes:

- 33 seminaristes majors de Barcelona, 7 dels quals són nous.
- 6 seminaristes majors de Sant Feliu de Llobregat, dos dels quals són nous.
- 4 seminaristes menors de Barcelona.
- 2 seminaristes menors de Sant Feliu de Llobregat.

ció. També val la pena tenir una pregària intensa i sincera per tots aquells a qui Déu crida a ser sacerdots, perquè responguin afirmativament i facin

el pas d'entrar en el Seminari per rebre-hi la formació que l'Església n'espera.

3. El sacerdot, testimoni de la misericòrdia de Déu

Aquest és el lema d'enguany per al Dia del Seminari. S'inspira en les paraules del sant Rector d'Ars: «el sacerdoti és l'amor del cor de Jesús.» El cor misericordiós de Jesús es va apiadar de tot hom, pobres i pecadors, grans i joves, infants i vells, homes i dones... Aquesta misericòrdia de Déu que brolla del seu amor és l'experiència més important que hem fet tots com a cristians, i és la que fa, d'una manera especial, el qui se sent cridat a ser sacerdot. Sap que aquesta crida és només fruit de la misericòrdia de Déu envers ell. Això el fa capaç de ser un testimoni de la misericòrdia que ha viscut, i la manera de fer-ho és ben variada: comença per fer participar de la misericòrdia de Déu en l'eucaristia i els sagraments, passa per oferir-la en la reconciliació i arriba a fer-la experimentar de manera concreta en l'atenció als més necessitats.

4. Una vida apassionant

Em deia un amic que, només qui no coneix de prop la vida d'un capellà es pensa que és avorrida. Perquè qui la coneix de prop s'adona que realment és una vida apassionant perquè permet un contacte intens amb Déu; la relació amb un nombre immens de persones; fer el bé a molta gent; la solidaritat exercida des de la fe; experiències ben variades; la universalitat viscuda en l'Església.

Mn. Josep M. Turull

Rector del Seminari Conciliar de Barcelona

ENTREVISTA

«El capellà és un home que, amb la gràcia de Déu, pot arribar a ser un instrument de salvació»

Nascut l'11 de gener de 1981 a la ciutat de Guayaquil (Equador), en José Fernando Campo-verde va entrar al Seminari Major de Barcelona el setembre de 2003. Actualment està realitzant el Curs de Pastoral, a més de cursar la llicència en Filosofia. Prèviament, va fer dos cursos a la Facultat d'Enginyeria Industrial, a l'Equador, abans de venir a Catalunya. Des de fa quatre anys realitza tasques pastorals a la parròquia de Santa Agnès de Barcelona. Avui diumenge, 21 de març, a les 19 h, el cardenal de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, l'ordenarà diaca a la Capella del Seminari Conciliar de Barcelona.

Com vas sentir la crida d'entrar al Seminari?

Després de tenir una experiència laboral, em vaig adonar que em faltava alguna cosa més que donés sentit al que feia. És quan vaig recórrer a mantenir contacte amb el mossèn de la parròquia, que em va guiar i em va fer costat en aquest camí vers el sacerdoti.

Tenies algun sacerdot o religió a prop que t'ajudés a fer aquest pas?

En realitat, al principi no coneixia ningú proper que hagués fet el pas. Però actualment tinc moltes persones properes que l'han fet i que són realment una companyia en aquest camí.

Com definiries el sacerdoti?

Com la manifestació de l'amor de Déu que no deixa mai el seu poble sense pastors. També és un regal immens, al qual sols es pot apropar amb una resposta de fidelitat i de confiança ja que no és un dret, sinó un servei al Poble de Déu.

Avui diumenge, el cardenal Lluís t'ordenarà diaca. Què significa aquest primer pas?

Em fa molta il·lusió d'arribar a l'ordenació diaconal vers el sacerdoti. A la vegada em fa molt respecte, ja

que fins ara he fet passes importants, però el pas que es fa en l'ordenació diaconal és diferent, ja que és una consagració al bon Déu, al servei de la seva Església.

Quines qualitats ha de tenir un bon sacerdot?

El sacerdot ha de ser un home de molta fe, caritat i humilitat, atent a les necessitats més urgents de la societat, del Poble de Déu que se li encomanarà. El sacerdot fa proper el Crist enmig dels homes i les dones, enmig del poble que necessita urgentment retrobar-se amb Déu.

Com a jove, com pretens connectar amb les generacions més properes a tu?

Aquesta pregunta me la faig molt sovint. Fins i tot, quan vaig entrar al Seminari, una de les pors que tenia era com acostar Jesús als joves, a la gent que està al meu costat. Ara mateix tinc la certesa que primer s'ha de tenir un encontre amb la persona de Jesús, que es fa propera en persones concretes. Li demano a Déu de ser un mitjà d'aquest encontre.

Per què costa tant fer entrar els joves d'avui a una església?

Crec que la dificultat la trobem dins de la mateixa Església, ja que a vegades no som instruments de pau, a vegades ens falta creure'ns de veritat que els sagraments i la pastoral amb la gent són, en realitat, un encontre amb el Senyor Ressuscitat que ens parla avui.

Què proposaries per a atraure'ls?

Més que una proposta crec que he de viure amb fidelitat i amb molta confiança en Déu el ministeri que se'm donarà pel sagrament de l'Ordenació. Crec que els joves d'avui necessiten veure i palpar aquest encontre amb el Senyor Ressuscitat que es fa present enmig de la seva Església.

Com ha de ser el capellà del segle XXI?

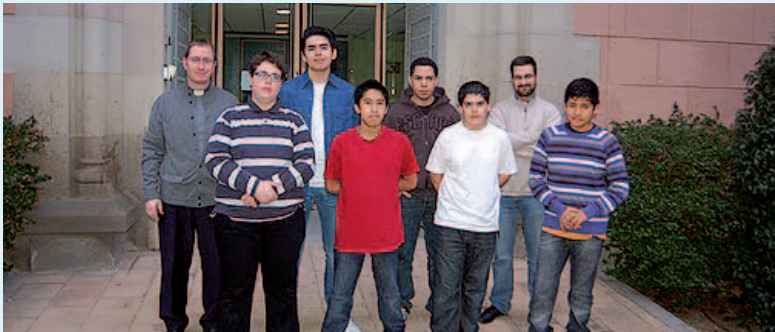
Abans que capellà ha de ser un veritable home, amb consciència de la realitat que l'envolta. Ens trobem en un moment de foscor, que no és millor ni pitjor que abans, és el que ens ha tocat viure i, per tant, hem de partir de la realitat. Per això, un capellà ha de ser conscient de les seves limitacions i ha de tenir present que primer és un home que, amb la gràcia de Déu, pot arribar a ser un instrument de salvació en aquesta situació que ens toca viure.

EL SEMINARI MENOR

Què som?

El Seminari Menor Diocesà de Santa Maria de Montalegre és una comunitat educativa de la diòcesi de Barcelona amb un plantejament vocacional per a infants, adolescents i joves que se senten inclinats al sacerdoci, en el marc d'un clima propici per tal que, amb l'ajuda dels seus educadors i en règim d'internat, vagin descobrint i fent créixer les llavors de vocació.

Qui som?

Actualment són sis seminaristes menors que cursen des de 1r d'ESO fins a 2n de Batxillerat. Provenen de les diòcesis de Barcelona i de Sant Feliu de Llobregat, concretament de poblacions com Viladecans, Sant Pere de Ribes, Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat. Amb ells hi ha un for-

mador, el rector i el director espiritual.

On som?

L'any 1940 el Seminari Menor es va instal·lar a la Conreria. L'any 1999 va passar al *Convictori* del barri de Les Corts de Barcelona. I des de l'any 2003 es troba al mateix edifici del Seminari Conciliar de Barcelona, al carrer Diputació 231, de la mateixa ciutat comtal.

Què fem?

Oferim una proposta educativa que tendeix a afavorir oportunament i gradual una bona formació humana, cultural i espiritual que durà el jove al seguiment de Jesús, tot aprofundint en els valors evangèlics i en la pregària viva i sincera.

Darreres ordenacions de seminaristes

Mn. Javier Prieto, Mn. Esteve Espín i Mn. Ignasi Torrent amb el Cardenal el dia de la seva ordenació sacerdotal

Des de Sant Josep de l'any passat s'han ordenat quatre sacerdots. El primer va ser Mn. Agustí Roig el passat 19 d'abril, a la Basílica de Santa Maria de Vilafranca del Penedès, com a prevere de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat. Els següents van ser Mn. Javier Prieto, Mn. Esteve Espín i Mn. Ignasi Torrent el passat 15 de novembre, a la Catedral de Barcelona, com a preveres de l'Església de Barce-

lona. El passat 22 de març de 2009 van ser ordenats de diaques Mn. Jordi Patiño i Mn. Ignasi Torrent, a la capella del Seminari. El 25 d'octubre darrer, també van ser ordenats de diaques, a la Basílica de Santa Maria del Mar, Mn. Ramon Batlle i Mn. Joan García de Mendoza. En aquesta celebració també foren ordenats Mn. Joan Balcells, diòcesi de la comunitat ADSIS i el P. Xavier Palomares, mercedari.

ENTREVISTA

«El sacerdoci és un regal molt gran de Déu, i no només per als qui hi són cridats sinó per a tota l'Església»

Nascut el 7 de març de 1985 a Barcelona, en Sergi Sicília porta pocs mesos al Seminari Major de Barcelona; va entrar el 10 de setembre de 2009. Com a primer any de seminarista de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, està estudiant el Curs Propedèutic. Abans d'entrar al Seminari, es va diplomiar en Enginyeria de Telecomunicacions i va realitzar dos cursos de llicenciatura en Filosofia a la Facultat Ecle-

siàstica de Filosofia de la Universitat de Navarra, a Pamplona. Actualment, els caps de setmana col·labora a la parròquia dels Sants Just i Pastor de Sant Just Desvern (Baix Llobregat, diòcesi de Sant Feliu).

Com et vas decidir a entrar al Seminari?

Recordo que, en un determinat moment, ja fa uns quants anys, vaig adonar-me que tenia un gran desig de comunió amb Déu, que no acabava de veure'm satisfet amb allò que feia. Així va començar una recerca que m'ha portat fins al Seminari i que continua dia a dia; una recerca que no consisteix a fer coses extraordinàries, sinó a intentar respondre a la pregunta: «Senyor, què vols de mi?». Així, les estones d'oració, l'Eucaristia, l'acompanyament espiritual, la confessió, el tracte amb la Mare de Déu, la família, els amics... han estat, i continuen essent, grans ajudes per avançar en aquest camí.

Què destacaries del sacerdoci?

Sant Joan Maria Vianney, deia: «Que gran és el sacerdot! Si se n'adonés, moriria...» El sacerdoci ens supera per tots costats, és un regal molt gran de Déu i no només per als qui hi són cridats sinó per a tota l'Església.

Vas estudiar enginyeria de telecomunicacions i ara estàs al Seminari. Quin contrast, no?

Sí, és un contrast, però, en aquest sentit, intento viure l'esperit de sant Pau quan diu: «Em veig capaç de tot gràcies a aquell qui em fa fort». Déu no es contradia en allò que fa.

La música és una de les teves passions...

Sí. Vaig començar a estudiar solfeig i piano de petit, de manera que la música m'ha acompanyat pràcticament tota la vida. En aquest sentit, la música ha estat sempre un enriquiment molt gran que m'ha ajudat

a descobrir la bellesa de l'obra de la Creació.

Què van dir els teus amics quan els vas dir que entraves al Seminari?

Com és natural hi va haver respostes molt variades, però en conjunt els meus amics m'han felicitat i m'han animat a continuar amb la decisió presa.

Per què els joves en general se senten poc atrets pel missatge de l'Evangeli?

M'atreviria a dir que al contrari: els joves se senten molt atrets pel missatge de l'Evangeli. Aquest dóna resposta a les nostres inquietuds més interiors i un missatge així és irresistible. Les dificultats que puguin experimentar alguns joves no són sempre noves; moltes són les mateixes que han experimentat els homes al llarg del temps. En la vida de sant Agustí d'Hipona veiem que també ell va trobar fortes dificultats per abraçar la fe.

EXHORTACIÓN PASTORAL

Pastores según el corazón de Dios

Resumen de la exhortación pastoral del cardenal arzobispo de Barcelona, Dr. Lluís Martínez Sistach, con motivo del Día del Seminario

Estamos celebrando el Año Sacerdotal convocado por el papa Benedicto XVI con motivo del 150 aniversario de la muerte de san Juan María Vianney, párroco de Ars. Esta conmemoración es una buena oportunidad para que todos los cristianos percibamos cada vez más la importancia de la vocación y de la misión del sacerdote en la Iglesia y en la sociedad contemporánea. Los sacerdotes son «testigos de la misericordia de Dios», como dice el lema del Día del Seminario. Esto nos ayudará a valorar muchísimo las vocaciones sacerdotales y a orar insistentemente para que nos conceda este don en un número suficiente.

El beato Pere Tarrés, sacerdote de nuestro presbiterio, afirmaba que «¡si de la Federació de Joves Cristians salía un solo sacerdote, ya valía la pena haberla creado!». Y san Juan María Vianney decía que «un buen pastor, un pastor según el corazón de Dios, es el mayor tesoro que el buen Dios puede conceder a una parroquia y uno de los dones más preciosos de la misericordia divina».

Con motivo del Día del Seminario, nuestra mirada se dirige hacia nuestros Seminarios Mayor y Menor de nuestra Archidiócesis, hacia sus formadores y hacia los seminaristas de cada uno de estos Seminarios. Contemplando esta gozosa realidad de jóvenes y niños que generosamente se entregan al servicio radical de la Iglesia y del mundo preparándose para ser sacerdotes, surge del corazón de todos los diocesanos una acción de gracias a Dios por estos dones que concede a nuestra Iglesia diocesana. No hay duda de que las vocaciones sacerdotales son la alegría de la Iglesia.

Todo joven cristiano que ama a Jesús y a la Iglesia ha de plantearse, por lo menos una vez en la vida, si Dios quiere que viva su vida cristiana como sacerdote. Para escuchar la llamada del Señor y hacer este discernimiento es indispensable que los jóvenes oren. Sin la oración, la propuesta vocacional que se pueda hacer provoca en el joven incompreensión, temor o resistencia. Por esto es muy necesario que en las parroquias, arciprestazgos, movimientos y escuelas de la Iglesia se dé un relieve especial a la oración.

Toda la comunidad es responsable de fomentar las vocaciones sacerdotales, pero el papel de los sacerdotes es indispensable en el nacimiento, discer-

nimiento y acompañamiento de una vocación sacerdotal. El testimonio de la propia vida y de su ministerio es la aportación más específica y válida. Raras son las vocaciones que no pueden hacer referencia a un sacerdote conocido, estimado y valorado.

Los sacerdotes son imprescindibles en la pastoral vocacional. De manera especial en suscitar y acompañar a las vocaciones sacerdotales. No hay duda de que la valoración y la estima del don del sacerdocio que los sacerdotes hemos recibido gratuitamente de Dios y la valoración de todo el bien que hacemos a los hermanos con el ejercicio del ministerio sacerdotal, nos mueven a orar por las vocaciones y a proponer con convencimiento y alegría la vocación sacerdotal a los jóvenes que se mueven en torno a nuestro servicio eclesial.

Queridos sacerdotes, la Iglesia diocesana os agradece vuestro testimonio y todo lo que hacéis y haréis para suscitar vocaciones sacerdotales. Vuestro testimonio suscita vocaciones. Este Año Sacerdotal nos ha de ayudar a vivir con más radicalidad nuestra fidelidad a imitación de la fidelidad de Cristo, tal como se nos propone en el lema «Fidelidad de Cristo, fidelidad del sacerdote». A todos os pido que ayudéis a los jóvenes a reflexionar, con actitud de oración y con generosidad, sobre si Dios les llama a esta valiosa e imprescindible vocación al servicio de la Iglesia y del mundo. También os pido que intensifiquéis con la comunidad cristiana la oración por las vocaciones, y que la vida de fe, esperanza y caridad que vive la comunidad sea fecunda en proponer a los jóvenes la entrega al Señor para seguir la llamada que les haga.

La familia cristiana ha ofrecido siempre, y sigue ofreciendo, las condiciones más favorables para el nacimiento de las vocaciones sacerdotales. Por esto, el Concilio Vaticano II ha dicho que las familias cristianas «constituyen el primer Seminario». El Señor escucha la plegaria confiada y generosa de los padres, pidiéndole que, si esta es su voluntad, llame a un hijo suyo para ser sacerdote. Os agradezco, queridos padres, esta oración, y os la agradece toda la Iglesia.

Reitero lo que pedí a todas las comunidades. Cada parroquia dedicará una plegaria especial por las vocaciones sacerdotales por lo menos una vez por semana. Esta plegaria se hará en el momento que se considere más oportuno, procurando que haya la máxima participación de fieles. Un día adecuado para hacerlo puede ser el jueves, por la relación que tiene con la institución de la Eucaristía

y del ministerio presbiteral. Es muy oportuno hacer esta plegaria con la exposición del Santísimo Sacramento.

El lema del Día del Seminario de este año presenta a los sacerdotes como «Testigos de la misericordia de Dios». Los sacerdotes, con su ministerio, hacen siempre presente y operante la misericordia de Dios, de la que todos tenemos necesidad. Nuestro beato Josep Samsó fue un auténtico testigo de la misericordia y del perdón de Dios, siempre y de manera especial en el momento de su martirio.

Pidamos a san José que interceda ante el Señor para que haya muchos jóvenes que escuchen la llamada de Dios a ser sacerdotes en nuestra diócesis y en todas partes. Y confiemos a María, Madre de la Iglesia, que custodie la semilla de la vocación en el corazón de estos jóvenes a los que el Señor llama, a fin de que esta semilla se convierta en un árbol frondoso, por medio de la ordenación sacerdotal, al servicio de la Iglesia y de la sociedad.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

ORACIÓN

Señor Jesús,
que has querido guiar a tu pueblo
mediante el ministerio de tus sacerdotes:
¡Gracias por tan preciado regalo a toda
la humanidad!

Cuida a cuantos has llamado a ser tus pastores
y cólmalos con tu Gracia.

Fortalece el corazón de aquellos jóvenes que
están dispuestos a arriesgarlo todo por Ti para
ser testigos de tu misericordia entrañable, para
partir, repartir y compartir el pan de la Palabra
y de la Eucaristía.
Amén.

El sacerdote, testigo de la misericordia de Dios
DÍA DEL SEMINARIO 2010

CAMPANYA DEL DIA DEL SEMINARI 2010

Coincidint amb el Dia del Seminari, aquest cap de setmana també se celebra la campanya per al sosteniment del centre. No cal dir que són molt necessàries les aportacions de les persones que hi puguin col·laborar econòmicament. Amb el seu donatiu fan possible, sobretot, que no hi hagi cap seminarista que, per manca de recursos d'aquesta mena, no pugui arribar a ser capellà.

Com aportar el vostre ajut:

- Fent la vostra aportació a la col·lecta d'avui.
- Demanant al Seminari una butlleta (tel. 934 541 600 / www.seminaribarcelona.net) per a la subscipió d'una beca de formació d'un seminarista: de 1.500 € si és en la seva totalitat, o bé d'una part (1.200 €, 600 €, 300 €, 150 €...).
- Lliurant el vostre donatiu:
 1. Al Seminari Conciliar (c/ Diputació 231. 08007 Barcelona).
 2. A la vostra parròquia.
 3. Fent un ingrés o transferència al compte corrent de La Caixa número: 2100 1047 91 0200096265.

